PROSINEC 2015

JEVANSKÝ ZPRAVODAJ

O Aldašíně nejen zasněženém
čtete na str. 5

SLOVO STAROSTY

Vážení občané,
na kalendáři máme prosinec, s ním se přiblížily i milé svátky závěru roku. Přeji vám, ať je prožijete v klidu, štěstí, rodinné družnosti, přátelských vztazích a stejnou náladu si přenesete i do příštího roku. Naše obec leží v krásné krajině a já věřím, že se vám v ní žije a bude žít příjemně. Jménem zastupitelstva slibuji, že se budeme snažit co nejvíce k tomu přispět.

Jan Stejskal, starosta

ZE ZASTUPITELSTVA

Dne 26. listopadu zastupitelstvo schválilo závěr ze semináře „OBCEPRO", pořádaného Ministerstvem pro místní rozvoj ČR. Jeho text vám nabízíme:
Naše obec Jevany se zabývá realizací úkolů základního charakteru, které je třeba plnit pro zajištění běžných provozních podmínek pro obyvatele obce, neboť zákon o obcích ukládá obcím velmi rozsáhlý počet povinností.
Nemůžeme opomenout rozvoj v podobě infrastruktury - sítě vodovodu, kanalizace, veřejného osvětlení, dopravní obslužnost, odpadové hospodářství, povrchu silnic a také výstavbu a provoz mateřské školy.
Dostali jsme se však do bodu, kdy si klademe otázky, kam chceme, aby se naše obec vyvíjela dál. V čem je silná a co by bylo dobré podporovat a rozvíjet, a co naopak občanům chybí, popřípadě nevyhovuje. Chceme, aby zůstala vesnicí takovou, jaká je a dál se plnily jen nezbytné obecní záležitosti? Nebo chceme, aby se vyvíjela dál? A jakým směrem? Chceme více kultury, sportu, tradic, turismu?
A nebo chceme, aby vše zůstalo, jak je? Na tyto otázky by nám měl odpovědět.

PROGRAM ROZVOJE OBCE
(dále jen „PRO")

PRO je nezávazný dokument, který na základě poznání situace v obci a analýzy názorů občanů i ostatních subjektů (občanská sdružení a spolky, soukromý sektor - podnikatelé, zájmové skupiny a ostatní), formuluje předpokládaný vývoj a budoucnost obce spolu s činnostmi, které povedou k naplnění tohoto plánu v dlouhodobějším časovém horizontu. PRO nám odpovídá na základní otázku CO (jaké sociálně-ekonomické oblasti budou řešeny), kdežto Územní plán odpovídá na otázku KDE (na co bude daná plocha využita, kde a za jakých podmínek se budou realizovat různé aktivity). V tom leží hlavní rozdíl mezi Územním plánem a PRO, z čehož vyplývá, že i když je PRO nezávazný dokument, měl by existovat a v souladu s Územním plánem tvořit koncepční celek. Jeho hlavním smyslem je utvořit vizi rozvoje obce, která se bude v průběhu stanovených let naplňovat. PRO slouží jako hlavní nástroj při řízení obce, lze jej aktuálně doplňovat nebo měnit bez procedurálních povinností.

Význam PRO:

- Zachycuje hlavní problémy obce a formuluje možná řešení, umožňuje tak komplexní přístup k řešení problémů
- Slaďuje představy jednotlivých subjektů v obci (kontinuita obce)
- Podporuje spolupráci různorodých subjektů v obci, tak aby byl maximálně využit potenciál lidí i subjektů působící v obci
- Zvyšuje připravenost obce k nejrůznějším dotačním titulům (nyní probíhá výzva na MMR v oblasti dotačních titulů Podpora obnovy a rozvoje venkova, kde je PRO povinnou přílohou žádosti o dotaci)
- Je nástrojem koordinace a rozvoje obce v širším území (vazby s jinými obcemi)
- Podkladem pro rozhodování obce v rozvojových záležitostech

Podkladem pro PRO je analýza názorů občanů a ostatních subjektů působících v obci. Širší veřejnost pak bude zapojena vyplňováním dotazníků, kde se budeme moci vyjádřit k nejrůznějším aspektům ovlivňujícím život a dění v obci, ale i k tomu, co jim v obci chybí a co by jim život zlepšilo, o co mají zájem a o co ne. Občané se sami mohou aktivně zapojit do přípravy a zpracování PRO, například v oblasti, která je jim blízká nebo kterou by chtěli v obci rozvíjet.

PRO není závazný dokument (jako např. Územní plán), nelze se domáhat jeho plnění. Pokud dnešní zastupitelstvo vytvoří PRO a bude ho naplňovat, další zastupitelstvo se ho již držet nemusí. Občané, kteří se ale zapojí do vytváření tohoto programu a chtějí, aby se dál dodržovala jeho vize, zvolí v příštích volbách ty kandidáty, kteří budou mít dodržování PRO ve svém volebním programu. Je tedy dokumentem, který dá občanům jistotu, že se bude plnit jejich vize, i když bude jiný starosta a jiné složení zastupitelstva. Platnost PRO je z hlediska časového 3-4 volební období.
Zpracování PRO se může zadat externí specializované firmě, nebo si obec může zpracovat PRO sama. Při zadání externí specializované firmě jsou jasné klady v odbornosti a zkušenostech zpracovatele, záporem je naopak neznalost místních podmínek a mentality obyvatel. Z těchto důvodů vypracovalo MMR webovou aplikaci OBCEPRO, která obce při tvorbě PRO podporuje. Nabízí jak tvorbu vlastního dokumentu, tak i následnou podporu při realizaci stanovených cílů, a také odbornou pomoc formou konzultací s metodickými pracovníky.

Jak by tedy práce na zpracování PRO vlastními silami vypadala?

Zpracování PRO musí odhlasovat zastupitelstvo.
Základním subjektem zpracování PRO je realizační tým, tj. několik osob, které budou sestavovat a psát jednotlivé části dokumentu ve webové aplikaci. Vedoucí realizačního týmu je starosta obce nebo pověřený zastupitel. Členy týmu jsou vybraní zastupitelé, vybraní členové obecních komisí, případně externí specialista.
Velmi důležitým subjektem při procesu tvorby PRO je pracovní skupina, která se skládá místních aktérů, vybraných zastupitelů, podnikatelů, zástupců neziskových organizací (u nás Tudyznudy o.s., SDH Jevany, FC Jevany), zástupců jednotlivých skupin občanů (např. architekti, lékaři, historici, pamětníci, senioři) apod. Skupina je hlavní silou, která tvoří a vyhodnocuje dotazníky, projednává jednotlivé návrhy, upravuje jejich formulace, doplňuje informace, slaďuje rozporná stanoviska, hodnotí problémy, stanoví významnost opatření, aktivit apod. Dalšími metodami, používanými při zpracování PRO, jsou zmiňované dotazníky, SWOT analýza, řízené rozhovory, popřípadě brainstorming a tak dále. Jednání skupiny by měla být veřejná, aby se občané mohli zapojit do .....

.pokrač. na str. 3

ZE ZASTUPITELSTVA

dokonč. ze str. 2... **diskuze a měli přehled, jak se s výsledky dotazníků nakládá.**

Realizaci PRO odhadujeme na 1 až 2 roky.

Závěrem bychom chtěly vyzdvihnout, že PRO by měl vzniknout jako názor občanů a budou ho dodržovat všichni budoucí zastupitelé tak, aby sloužil zpět občanům a naplňoval jejich představy o budoucnosti obce. Pakliže občané nebudou mít zájem se aktivně zapojit do procesu tvorby PRO (minimálně vyplněním dotazníků), postrádá tento dokument smysl. Proto navrhujeme nejprve oslovit občany s představením PRO (zpravodaj, sociální sítě, přednáška, aj.) a poté jednoduché referendum, zda mají občané o PRO zájem či ne.

Nikola Tomková
Ing. Alice Rašovská

Dotace Středočeského kraje

Vážení spoluobčané,

přinášíme vám informace ohledně aktivit OÚ Jevany, pokud jde o snahu čerpat dotace. V dubnu 2015 obec podala do Dotačních titulů Středočeského kraje tři žádosti. Během listopadu byl zveřejněn seznam žádostí, které Středočeský kraj podpořil, ale Jevany bohužel neuspěly.
Rádi bychom vás s projekty, o jejichž podporu jsme žádali, seznámili. První směřovala do Středočeského Fondu rozvoje obcí a měst - Programu obnovy venkova, kam jsme podávali žádost nazvanou „Jevany, Kociánka - veřejné osvětlení". Jednalo se o devět svítidel v ulici Na Kociánce, pro která byla připravena projektová dokumentace. Vedení obce se rozhodlo projekt realizovat již během jara bez ohledu na příslib finančních prostředků ze Středočeského kraje, což není v rozporu s pravidly Středočeského kraje Programu 2015. Žádost, která splnila všechny formální náležitosti, obec řádně podala, ale nevešli jsme se do celkového objemu peněz, které Středočeský kraj pro Program 2015 ve svém rozpočtu vyčlenil.
Dále jsme podali žádost o dotaci do Středočeského Fondu kultury a obnovy památek - Podpora drobných památek, a to na projekt "Rekonstrukce zvoničky v obci Jevany".
Jednalo se o kompletní rekonstrukci (čištění, restaurování, modelaci) zvoničky, včetně terénních úpravy okolí a doplněn chybějícího zvonu. Žádost splňující všechny formální náležitosti obec opět řádně podala, ale ani tady objem peněžních prostředků v uvedeném programu neumožnil poskytnout Jevanům podporu. Rády bychom za spolupráci na přípravě této žádosti poděkovali paní Ivetě Jacákové a Rosťovi Pačesovi. S připraveným projektem ale chceme dále pracovat. V listopadu 2015 vypsalo Ministerstvo pro místní rozvoj v rámci Podpory obnovy a rozvoje venkova dotační titul č.4 - Podpora obnovy drobných sakrálních staveb. V současné době žádost o dotaci připravujeme. Zvonička je ve velmi špatném stavu a rekonstruovat bychom ji chtěli během léta 2016.
Poslední v seznamu byla žádost do Středočeského Fondu podpory dobrovolných hasičů a složek IZS - Podpora obnovy techniky, výzbroje a výstroje jednotek sborů dobrovolných hasičů. Náš projekt, nazvaný „Dovybavení výjezdové jednotky hasičů v Jevanech", řešil základní technické vybavení. Jednalo se o přenosnou motorovou

Dotace Středočeského kraje

stříkačku PS 12 s motorem TAZ 1500, čtyři zásahové obleky, radiostanici vozidlovou s funkcí VHF/UHF a radiostanici přenosnou. Žádost opět splnila všechny formální náležitosti, ale ani tentokrát nízký finanční strop Středočeského kraje neumožnil projekt podpořit. Během letošního velmi suchého a horkého léta jevanští hasiči vyjížděli poměrně často a zmíněné technické vybavení se ukázalo jako nutnost.
V současné době jednotka již disponuje alespoň starším modelem motorové stříkačky PS 12, kterou obec zakoupila v dražbě od ŠLP. O peníze na ostatní technické vybavení budeme opět žádat v rámci dotačních programů.

Nikola Tomková
Alice Rašovská

ZŠ VYŽLOVKA

Od příštího školního roku by se měla začít psát novodobá historie základní školy na Vyžlovce. Právě 1. 9. 2016 by měla být otevřena v budově obecního úřadu 1. třída pro 20 žáků. Původní jednotřídka na Vyžlovce byla založena v roce 1874 a roku 1876 získala vlastní budovu na návsi. V letech 1881 – 1883 byla škola rozšířena na dvoutřídní. V této podobě existovala až do roku 1977, kdy byla z kapacitních důvodů uzavřena, žáci převedeni do základní školy v Kostelci nad Černými lesy a v budově byla zřízena mateřská škola.
Vzhledem ke stále se snižujícímu počtu dětí v obci byla činnost mateřské školy ukončena v roce 1996. V uvolněných prostorech se pak usídlil obecní úřad, který zde působí dosud.
V současné době dojíždějí děti z Vyžlovky, Jevan a dalších okolních obcí do základních škol ve větších obcích a městech, zejména pak do Kostelce nad Černými lesy. Černokostelecká základní škola má v současné době cca 800 žáků a do budoucna počítá s rozšířením kapacity až na 1100 žáků.
Základní školu na Vyžlovce zřizuje Obec Vyžlovka (jedná se tedy o „školu státní"). Je plánovaná pouze pro tzv. první stupeň (1. – 5. třída). Maximální počet žáků v jednotlivých třídách bude 20. To nabízí individuálnější přístup učitele ke vzdělávání dětí a možnost zapojit i prvky alternativních metod výuky vycházejících z pedagogiky Montessori, waldorfské pedagogiky, programu Začít spolu, kritického myšlení apod. Školní vzdělávací program bude vycházet z obecně platného Rámcového vzdělávacího programu pro základní vzdělávání.

Pokrač. na str. 8

JEVANSKÁ INFOLINKA JI

778066070

MÁME 194 UŽIVATELŮ !
PŘIDEJ SE I TY, POŠLI SMS: JI NA TEL. ČÍSLO 778 06 60 70

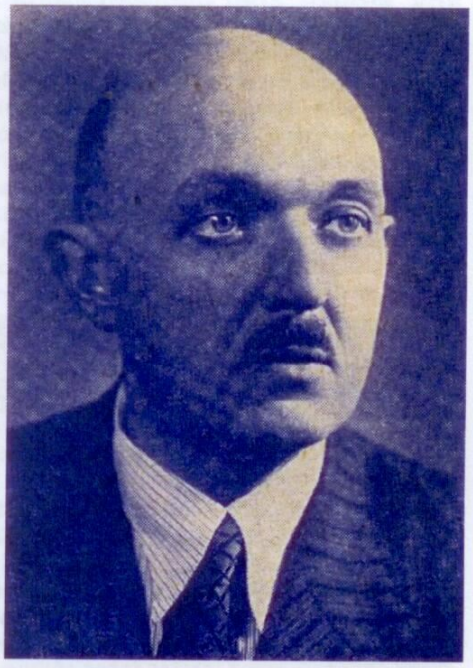
J.Z. vydává obec Jevany, Černokostelecká 49, 281 66 IČO 00235423, tel. 321 678 177. Registrováno na MK ČR E 19929. email: jevany.zpravodaj@seznam.cz
Šéfredaktorka M. Homolová, R.R. Pačes R., Palička J., Jachek P., Kameníček P.
Náklad 500 KS
NEPODEPSANÉ PŘÍSPĚVKY SE NEOTISKUJÍ
Za obsah článků odpovídají jejich autoři.

JEVANSKÉ OSOBNOSTI 15.

Další pokračování našich osobností je věnováno dvěma pánům, kteří do Jevan jezdívali celá dlouhá léta, a přesto zůstali pro mnohé z nás neznámí. Alespoň nyní vám je chceme představit a vzdát jim tak hold.

Radovan Šimáček

Narodil se v Praze 16. listopadu 1908 a zemřel 25. června 1982 také v Praze

Vlastnil starou dřevěnou chatu na rohu Příční a Pražské, která je dnes po vykácení dobře viditelná, ale předtím se celá desetiletí ukrývala na velké zarostlé parcele. Přestože tam jezdíval opravdu dlouhá léta a v penzi tu se svou manželkou většinou zůstával celé jaro, léto i podzim, dozvěděl jsem se o něm, jakožto jevanském, jen náhodou a v celé obci si na něho vzpomnělo jen několik lidí. Pár pamětníků si vzpomíná na dva milé lidi, kteří se chodili koupat na hráz Vyžlováku v apartních županech, ve kterých trávili celé léto i na zahradě a terase chaty.

Radovan Šimáček je známý jako redaktor a spisovatel, a to především jako autor Vraždy na Zlenicích hradě L. P. 1318. Tuto historickou detektivku lze vřele doporučit nejen proto, že se odehrává v našem dobře známém Posázaví, ale zejména proto, že je výborná a vlastně je to první dílo tohoto žánru (vyšlo už v roce 1941). Dnes tak populární knihy Vlastimila Vondrušky bezpochyby čerpají z jeho základu. Šimáček je autorem i dalších, především historických románů a detektivek, a to často z našeho okolí. Výbuch popisuje zánik rodu Smiřických, Valdštejnská rapsódie zas vzestup a pád Albrechta z Valdštejna. Kromě beletrie napsal několik odborných publikací o zahraničním obchodě, jezdeckou a vodáckou příručku a také například historickou práci o dostihovém sportu, kterému se sám v aktivním věku věnoval.

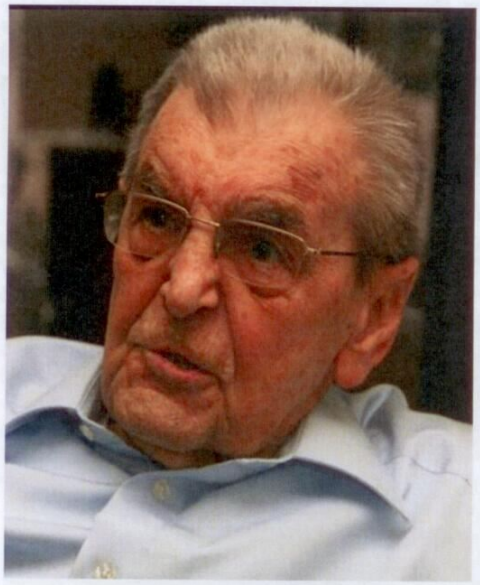
Zajímavostí Šimáčkova života je, že neabsolvoval základní školní docházku, tedy jen obecnou školu. V době první světové války mohl projít domácí výukou a poté dochodit měšťanku. V letech 1921-1926 absolvoval reálné gymnázium a následně Abiturientský kurz na obchodní akademii a dvouletý studijní pobyt v Paříži. Pracovat začal jako úředník, ale záhy se stal redaktorem Hospodářského rozhledu. Za války byl nasazen do výroby a od roku 1945 se opět věnoval redakční práci. Byl šéfredaktorem tiskové služby MZO, redaktorem a korektorem v Průmyslovém vydavatelství, nakladatelství Orbis, Středočeských tiskárnách, Československé vlastivědě a nakladatelství Horizont. Roku 1971 odešel do výslužby, ale i nadále spolupracoval například při vydávání ekonomických příruček. Ještě v roce 1978 mu vyšla pomocná kniha pro odborné školy Vyrobeno v Československu a jako poslední román v roce 1980 Kříž proti kříži.

R.Pačes-Salátník listopad 2015

MUDr. Jaromír Bob Klika

Narodil se 25. 2. 1919 v Praze a zemřel 29.6.2015 také v Praze

Když doktor Klika letos v létě zemřel v opravdu požehnaném věku 96 let, možná si málokdo v Jevanech uvědomil, jak úctyhodným životem byly ty roky vyplněny a jakou osobnost Jevany ztrácejí. Bratr Bob, jak znělo jeho skautské jméno, se narodil do lékařské a také skautské rodiny. Už jeho děd byl prvním starostou českých skautů. Tento děd byl rovněž lékař, a to hygienik, i když se té funkci tehdy říkalo hlavní fyzik Královského hlavního města Prahy. Jaromírův otec Miloš byl zakladatelem české urologie a jejím prvním profesorem. Za první světové války se naučil maďarsky a to ho po roce 1918 přivedlo do Bratislavy, kde pro nový stát přebíral tamní nemocnici. Do Prahy se s rodinou vrátil až v roce 1928 a krátce nato si v Jevanech postavil dřevěnou chatu.

Jaromír Klika vstoupil do skautské organizace Junák až ve čtrnácti letech, ale skautem se stal tělem, duší i srdcem. Vystudoval gymnázium a byl přijat na Lékařskou fakultu Karlovy Univerzity. Po uzavření vysokých škol v roce 1939 pracoval nejprve v bance a pak v kovodílně, kde započal odbojovou činnost. Když v roce 1940 nacisté rozpustili Junák, založil s několika kamarády z oddílu odbojovou skupinu Zbojník .Ta se později přeměnila ve velmi úspěšnou Zpravodajskou brigádu. Založení skupiny s přísahou věrnosti proběhlo v jevanské chatě Klikových a ta je tak uvedena i v seznamu vojenských pietních míst. Brigáda přinášela velmi cenné informace celému odboji a Němcům působila značné problémy. Zůstala jedinou významnější odbojovou skupinou, do které se jim nepodařilo proniknout. Členové Brigády se pak aktivně účastnili pražského povstání. Uznání se ovšem po válce nedočkali. Odbojáři, již spolupracovali se západem, nebyli už od pětačtyřicátého příliš propagováni a po únoru se stali přímo nežádoucími. Komunisté navíc opět zakázali Junák a začali členy perzekvovat. Jaromíru Klikovi se alespoň podařilo do roku 1948 dokončit studia a začít pracovat v jižních Čechách. Pronásledování se ale nevyhnul, byl zatčen a několik měsíců vyšetřován. Pracovně se celý život věnoval medicíně, ... pokrač. na str 5

JEVANSKÉ OSOBNOSTI 15

dokonč. ze str.4 specializoval se na urologii a působil v několika, většinou venkovských nemocnicích, naposledy byl primářem v Příbrami. Ve volných chvílích se zabýval filatelií, měl rád vážnou hudbu a výtvarné umění a také sportoval. Nikdy se nevzdal skautských zásad a uplatňoval je i za komunistů. V ohrožení vlastního života zachránil tonoucího a ve stejném nebezpečí pomáhal horníkům ze závalu. Za tyto hrdinské činy mu v roce 1953 a poté v roce 1959 se skřípajícími zuby komunistický režim udělil vyznamenání. Plného uznání se mu však dostalo až po roce 1989. Je nositelem Československého válečného kříže, Československé medaile za zásluhy 1. stupně, Junáckého kříže Za vlast, Řádu čestné lilie v trojlístku a také Čestného odznaku Svazu českých filatelistů 1. stupně.

R.Pačes-Salátník listopad 2015

ŘEDITEL / KA ZŠ.

Zastupitelstvo obce Vyžlovka v souladu s § 166 odst.2 zákona č.561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon) ve znění pozdějších předpisů a vyhláškou č.54/2005 Sb., o náležitostech konkurzního řízení a konkurzních komisích, v platném znění, vyhlašuje konkurzní řízení na obsazení vedoucího pracovního místa ředitele/ky nově vznikající Základní školy Vyžlovka, Na Návsi 57, Vyžlovka, s předpokládaným datem nástupu 1.8.2016.
Termín uzávěrky přihlášek: 4.1.2016 do 12:00 hod. Bližší informace na www.vyzlovka.cz/obec/ nebo obec.vyzlovka@quick.cz či na tel: 321 677 116 nebo 321 677 166.

Kapitoly z jevanské historie 20. Část - Hřbitov

Nikdo asi nepochybuje, že naší nevýznamnější památkou je Aldašín, jehož dějiny by vydaly na několik knih. Bohatou historii a dost zajímavostí odhalíme, i když se dnes zaměříme pouze na aldašínský hřbitov. V čase podušičkovém se snad toto téma hodí.
Z mlhy neověřených, ale pravděpodobných zpráv se nám vynořuje prastaré popelnicové pohřebiště, na jehož místě měla být postavena první křesťanská kaple se hřbitůvkem, tvořící střed a základ první zdejší osady a později celé farnosti. Víme, že dnes tak samozřejmé spojení kostel – hřbitov vychází z pradávného spojení modlitebních, obětních a vůbec kultovních míst s pohřebišti, a víme také, že lidské kultury často přebíraly posvátná místa po svých předcích či předchůdcích. Vzhledem k nálezům popelnic na Aldašíně se tedy naše úvodní domněnka zdá dost pravděpodobná, i když vlastně nevíme, z které doby popel pocházel. Ve zdejším kraji totiž žárově pohřbívaly v různých obdobích skoro všechny staré kultury od předkeltských, několik tisíc let před naším letopočtem, až po raně slovanské v šestém století našeho letopočtu. Popelnice nalezené v 19. století a podle jevanské kroniky uložené v českobrodském muzeu tam už dnes nejsou a nejsou ani záznamy o jejich výzkumu. O žárovém pohřebišti tak máme jen nejisté informace a veškeré ověřitelné, respektive písemně doložené dějiny pohřebnictví na Aldašíně se váží až ke hřbitůvku okolo křesťanské kaple s pozůstatky už kostrovými.

První kamenný kostel se hřbitovem ohraničeným zdí byl vysvěcen roku 1352, ovšem „podací" je tu zmiňováno už roce 1344. Můžeme tak s jistotou tvrdit, že na Aldašíně se pohřbívá už minimálně 700 let, ale předpokládáme, že je to mnohem déle. Zprvu nebyl hřbitov nijak přesně prostorově vymezen ani oplocen a pochovávalo se v bezprostředním okolí svatyně. Hroby byly tvořeny jen navršenou hlínou, neměly žádné pomníky, jen výjimečně pohanský kůl, nebo později dřevěný kříž. Běžně se po hrobech chodilo, pásl se tam dobytek a podobně. Podle historiků se i v křesťanských dobách dlouho praktikovaly staré pohanské zvyky, při kterých se o svátcích pro obveselení mrtvých pořádaly na hrobech hostiny a nezřídka i pitky.

Hřbitov v dnešní podobě vznikl až s ohradní zdí, která pochází podle stavebně historického průzkumu z doby gotického kostela, tedy okolo roku 1350. Opravena poté byla při velké barokní přestavbě dokončené r. 1729, kdy byla také vybudována zděná brána. Ta stála asi pět metrů před dobudovanou věží. Ještě těsněji u kostela stojí na druhé straně mírnice a na severu a jihu je ohradní zeď od kostela jen o něco málo dále. Je až k podivu, jak malou plochu původní hřbitůvek až do dvacátého století zabíral. Zvláště když uvážíme množství pochovaných, napadne nás, kde asi jsou všechny jejich ostatky. Při přestavbě a dostavbě kostela jich asi bylo velké množství vyzdviženo a někam společně uloženo. Předpokládá se, že pochovaných bylo za 700 let několik tisíc. Vesnice Aldašínska totiž měly v době největšího rozkvětu několik stovek obyvatel a až do roku 1600 se tu navíc pohřbívalo i z Kostelce a několika dalších osad mimo Aldašínsko, ve kterých neměli hřbitov.

Stejně jako u jiných křesťanských hřbitovů, stály i tady za zdí jednoduché dřevěné kříže nad hroby zločinců, sebevrahů a jiných, které církev odmítala pochovat na hřbitově. Tyto kříže zmizely až za první republiky při opravě a dostavbě zdi v rámci rozšíření hřbitova. K němu přistoupila společně obec s církví v roce 1934, tedy v době, kdy se Jevany velmi rozrostly a kdy si i noví letňáci a návštěvníci vybírali toto úchvatné místo ke svému poslednímu odpočinku.

pokrač. na str. 6

Kapitoly z jevanské historie 20. Část - Hřbitov

dokonč. ze str.5. ...Rozšíření se provedlo západním směrem do takzvané zádušní louky. Zděná brána a západní část zdi se zbouraly a ohradní zeď se dostavěla. Zajímavé je, že ještě v této době musel být ze zákona vyčleněn prostor pro „jinověrce". O tom, že v Jevanech to nikoho moc nezajímalo, svědčí i to, že právě v této části hřbitova, u severní zdi, je pochován katolický biskup. Další zajímavostí je, že v rámci této akce byla také přepažena „umrlčí komora", ve které tak vznikla jedna místnost nazvaná pitevna, a druhá márnice.
Nepodařilo se mi zjistit, zda to také plynulo z nějakého předpisu, nebo tak bylo učiněno jen kvůli všeobecně váženému MUDr. Trippé, který s oblibou pitval přímo v márnicích.

Velkorysé rozšíření hřbitova dlouhou dobu postačovalo, i když si ho pro svůj poslední odpočinek vybírali nejenom místní, tedy Jevaňáci a jevanští Pražáci, ale také mnozí lidé z okolních obcí. I nyní se na první pohled zdá, že je stále místa dost, ale v poslední době se zájem natolik zvýšil, že musela obec z obavy z rychlého zaplnění sáhnout po regulaci. Pro místní to nic neznamená, ale nejevanští mají dnes cestu k prominentnímu poslednímu spánku v nádherném místě a zajímavé společnosti složitější. Ta společnost nebožtíků, která se na hřbitově za dobu jeho trvání a zejména v posledním století vytvořila, stojí za zmínku.
Je totiž oproti hřbitovům v okolí podivuhodná nejenom tím, že tu mezi ctihodnými „obyčejnými" Jevaňáky odpočívá i řada známých a slavných osobností, ale také tím, jak odlišné životy zdejší pochovaní prožili. Byli to lidé různých původů, povolání, vyznání a osudů. Často tu leží ve věčném odpočinku pár metrů od sebe lidé, kteří by spolu zaživa těžko promluvili. Čestný muž pevné víry v boha, který dlouhá léta pracoval pro zdejší kostel, má za souseda komunistického pohlavára a normalizačního ředitele umělecké agentury. Leží tu vedle sebe protestanti, židé, katolíci i bezvěrci. Jsou tu pohřbeni sebevrazi i oběti zločinu, hrdinové odboje i kolaboranti, umělci, lesníci, lékaři, zemědělci, panský správce, žebračka, generál i biskup.
Svůj klid tu snad konečně našel vynikající hudební skladatel a jevanský patriot Karel Svoboda. Společnost mu v těch místech vedle mého pradědečka a jiných dělá další slavný obdivovatel zdejšího kraje, nejznámější český filmový dokumentarista Jan Špáta. V jiném koutě hřbitova se zastavujeme u hrobu zdejšího dlouholetého doktora Tejnského. Nedaleko si dvě generace zavzpomínají na svého pana řídícího učitele a místního kronikáře Čekala. Hned u vrat se může další generace někdejších školáků poklonit památce paní Pecharové, dámy, která i mě naučila číst a psát. V jedné řadě s ní se na hrobech svých předků potkávají známý novinář M. Mrnka s ještě známějším muzikantem Fanánkem Moravcem, jinak příslušníkem jednoho z nejstarších jevanských rodů. Své babičce sem chodívá zpívat zlatý slavík Dan Hůlka, který se dnes také angažuje v popularizaci Aldašína. Vedle hrobky správce velkostatku Procházky, u severní zdi odpočívá někdejší pražský světící biskup Lebeda, nad jehož skromným hrobem se modlil i kardinál Tomášek. Nedaleko odtud má svůj hrob letitý porybný na zdejších rybnících pan Böhm, naproti zas někdejší dlouholetý hrobař pan Moravec, obecní strážník Vosecký, velitelé hasičů Hedrlín, Borovička a další a další. Narazíme tu na hrob lichtenštejnského lesmistra Adlera, pozdějšího ředitele školních lesů Machytky a dalších lesníků. U kostela leží také zastřelený hajný Hrnčíř a nedaleko i jeho domnělý vrah. První starosta obce František Pačes má památný hrob na druhé straně kostela. V jiných místech hřbitova jsou pak pochováni všichni jeho následovníci v úřadě, konšelé, radní, zastupitelé a další a další lidé, kteří tvořili život obce v minulých desetiletích a staletích.

Každý Jevaňák tu tak vedle generací svých předků, vedle řady svých kamarádů a sousedů, přehlédne celý svůj dosavadní život a lidičky, kteří ho jím provázeli. Není proto divu, že i nám lidem žijícím v postmodernistické době, které není nic svaté, přesto zůstává toto místo nadále posvátné, stejně jako našim abrahámovským i pohanským předkům.

R.Pačes-Salátník, listopad 2015

Trampové na Jevansku?

Od letošního září do konce listopadu běžel na televizních obrazovkách seriál o trampingu – Zvláštní znamení touha. Autor námětu a scénáře Fedor Skotal žije s námi v Jevanech, a tak se nabízí téma: jak se ten fenomén dotkl našeho okolí.

Bob Hurikán ve svých dějinách trampingu zmiňuje i Jevany. Pro místo s puncem luxusního letoviska dost překvapující.

Hurikán byl ve svých Dějinách trampingu z roku 1940 zcela konkrétní, trampské lokality podrobně jmenoval a mezi nimi skutečně jsou jevanské rybníky. Tehdy po první světové válce tu už sice stála kamenná vila, kterou Josef Fanta postavil pro Gabrielu Preissovou, ale společenský život se rozvíjel pomalu. Jevany byly malinká vesnička, žádné lufťácké hnízdo, proto sem trampové jezdili. Přesněji řečeno chodívali pěšky z Říčan, je to dvanáct kilometrů. Nic moc, taky jsem to párkrát šel, v noci, s báglem na zádech a s kytarou.
Jenže Hurikán ještě píše: „Nádherná místa pro táboření jsou zde navždy pohřbena pod základy postaveného hotelu. Stavbou přepychových domů byl rázem překažen navždy tábornický život. Noci, kdy bělající se stan na břehu třetího nebo posledního rybníka byl znamením, že tábořiště je obsazeno, noci, kdy plátěné stěny stanů se odrážely ve vodní hladině, noci, kdy kolem tohoto primitivního obydlí zpívali chlapci staré trampské písničky, ty noci odešly do nejzadnějšího kouta našich srdcí a vzpomínek".
Před masovým turismem plaší trampové odtáhli jinam a další zprávy už tu o nich nejsou.

Zůstaly po nich nějaké stopy?

V lese jsem našel nejméně dvě staré, opuštěné trampské chaty. Jedna, z kulatin a s prolomeným stropem, zanikla s výstavbou velké vily. Druhá ještě stojí na čtyřech cihlách, nemá popisné číslo, ...

pokrač. na str 7

Trampové na Jevansku?

dokonč. ze str. 6 .....ale je to klasická malinká, červeně natřená chatička z dvacátých, třicátých let. Zatím drží, ale za chvíli asi spadne. Uvnitř jen pryčna a polička sloužící jako stůl, pultová střecha pokrytá térovým papírem, jediné okno, které se ve dne sklopilo a na noc se zavřelo. Tyhle chatičky se zachovaly třeba na Brdech a jsou nesmírně ceněné.

A co Kozojedy čili Spojené osady údolí Kozojedského?

I o nich se Bob Hurikán zmiňuje. Původní osada vznikla v roce 1926 a trampové tam taky chodili z Říčan pěšky. Byli stanaři, nosili těžké celty, které si schovávali někde ve křoví. To byl základ té ohromné aglomerace chat, která sahá po Šembeře až k Českému Brodu. Trampové k nám vnesli fenomén chatařství, který pak hodně změnil krajinu,
V Kozojedech se dokonce odráží jeho vývoj. Počínaje stany, pak chvílí, kdy se objevila první chata stlučená z prken z bedýnek, až po rozmach chatařství a nástup břizolitových baráků se zaparkovanými mercedesy. Všechno tam mají zachycené v kronice, včetně toho, jak chataři pomáhali JZD s nočními výmlaty, na akcích Z, když se stavěla samoobsluha a tak dále. Kozojedy, to je skutečně v kostce vývoj českého trampingu a toho, co po něm následovalo.

Osadní život tam ovšem existuje dodnes.

A podobné tradice najdete v další velké lokalitě, ve Vlkančicích poblíž Sázavy, pořád tam pár lidí udržuje trampského ducha. Scházejí se u ohně, sice v červených větrovkách, s klasickým trampingem nemají nic společného, ale to dnes už nemá ani Ztracenka. Trampská osada trvá taky nedaleko Českého Šternberka, potkávám tam kamaráda, jednou za rok sebere batoh, vyjede na potlach, udělají oheň, vztyčí vlajku a hrají.
Bob Hurikán zmiňuje, že kdysi jezdívali i do Struhařova u Mnichovic a tábořili někde za vesnicí. Pak se přesunuli k Sázavě, ona byla magnet, po kterém se tramping rychle šířil od Pikovic proti proudu. Hurikán měl chatu v Údolí obrů, což je přítok Sázavy u Hvězdonic.
Brdy a především údolí řek, k nimž patřilo Posázaví, táhly nejvíc.

Tehdy v Jevanech museli taky najít hodně romantiky,

A je tu pořád. Když jsem sem před lety začal jezdit a chodil jsem kolem rybníků, překvapilo mě, jak je tu krásně. To byly Jevany, jaké jsem neznal a o jakých jsem měl jinou představu. Spojenou s bulvárem.
Trampové uměli objevovat krajinu. Začátkem minulého století byl venkov ještě téměř celý obdělaný, políčko vedle políčka, v lese žádné dříví, protože lidi jím topili, Jediné nevyužité byly nepřístupné rokliny a údolí potoků, což trampům velmi vyhovovalo. Jistěže to vždycky někomu patřilo, ale se sedlákem se většinou domluvili. Ti dokonce stavěli na místech, která se k hospodaření nehodila, chaty a trampům je pronajímali.

Je kraj, který trampy nezajímal?

Nechytil se třeba v Polabí nebo na Hané, která je opravdu tupá placka. Bývala taková i Pálava. Jsem z Brna, znám ji dobře. Než tam komunistickým zločinem vznikla nádherná jezera, jezdili jsme na Pálavu do sklípků, pak jsme se svalili někde v lužním lese a druhý den jsme táhli dál. Nebyla to romantická krajina.
Tramping je městský fenomén. Jako by člověk napřed musel přijít do města, a pak z něj romanticky vyrážet do přírody. A ta mu za to musí stát.

Má za sebou téměř století existence. Jak moc se změnil?

Vlastně jsou - poněkud nepřesně řešeno - dva trampingy.
Prvorepublikový byl uvolněný, rozchechtaný, operetní, časem trampských písní, Jarda Motl s kamarády hráli v Osvobozeném divadle, na Ztracenku jezdily Baarová, Mandlová, člen osady byl Eman Fiala, později Jarda Štercl...
Pak přišla okupace, Němci sice sledovali, co se v osadách děje, ale chovali se tolerantně. Změnil to únor 1948, komunisté v trempech viděli třídního nepřítele, bylo to jediné hnutí, které se nezačlenilo do Národní fronty.
Nepochopitelně se postavili proti části svého proletariátu, protože tramping byl vždycky většinově dělnický, za první republiky převážně levicový, dokonce vznikaly čistě komunistické osady.
Poúnorový tramping jsem už zažil. Pendrekiády, vymlácené potlachy. Nešlo totiž jen o to, že jsme svůj Klondajk hledali v Brdech, protože na ten pravý jsme nemohli. Ale dodnes se v noci v lese cítím nejistý. Nemám strach ze tmy, jen nezapomenu, jak na nás nabíhali opilí esenbáci a milicionáři se psy bez náhubků. Tenkrát se trampové stali nedůvěřiví a stáhli se do sebe, do svých osad. Stalo se to pro ně způsobem vnitřní emigrace.
Tramping byl hra na svobodu v době nesvobody. A opatrný, rezervovaný hodně zůstal dodnes.

Marie Homolová

Třídění odpadu.

Milí Jevaňáci,
pokud důsledně třídíte odpad, děláte to pro sebe! Zatímco většina Čechů (podle odhadů 70%) odpad třídí, menšina neomaleně a beztrestně dál zamořuje celou zemi černými skládkami a škodlivými zplodinami z komínů.
Možná nevíte, že obec Jevany je zapojena do systému EKO-KOM, a to na základě Smlouvy o zajištění zpětného odběru a využití odpadů z obalů. Na základě této smlouvy pak obec získává nárok na odměnu za zajišťování zpětného odběru a následného využití odpadů z obalů. Odměna se vypočítává na základě pravidelného čtvrtletního hlášení o množství, druzích a způsobech nakládání s využitelnými složkami komunálních odpadů. Výše odměny je závislá zejména na množství vytříděných odpadů, její výše roste spolu s účinností systému sběru. Jinými slovy, čím více třídíte, tím více peněz se obci vrací!

pokrač. na str. 8

Třídění odpadu.

dokonč. ze str. 7. .....Kdo se domnívá, že je tříděný odpad nakonec odvezen na skládku a sesypán dohromady, mýlí se. Po sběru je transportován k dotřídění a následné recyklaci. K recyklaci nemůže být ale využit odpad znehodnocený.
Každý kousek plastu, který skončí ve žluté nádobě, má svoji cestu. PETky, igelitové obaly nebo polystyren se oddělují od ostatních plastů, které se slisují do balíků, namelou a za tepla se lisují do forem. Takto vznikají nové odpadkové koše, dlažba, zahradní nábytek nebo protihlukové stěny. PETky se rozemelou na drobné kousky, které se důkladně vyčistí a přeměňují na vlákna. Z takto vyrobených vláken se vyrábějí koberce, textilie nebo teplé výplně spacáků a zimních bund. Z 50 PET lahví může být vyrobena nová fleecová bunda.
Když vyhodíme plast do směsného odpadu, nedáme tak použitému obalu šanci na další využití a jednoduše jej znehodnotíme. Navíc zatěžujeme životní prostředí, protože plastovému obalu trvá desítky let, než se rozloží, a některý se nerozloží nikdy!
Papír z modrých kontejnerů se často využívá na výrobu vlnité lepenky pro výrobu krabic všeho druhu. Většina papíru jako letáky, sešity, noviny, formuláře, ale i klasické papíry do tiskárny byl už předtím použit. Jedna tuna papíru může uspořit až 2 tuny dřeva a 100 tisíc litrů vody. Přitom papír lze recyklovat až sedmkrát!
Průměrná česká rodina by mohla vytřídit až 30 kg nápojových kartonů za rok. Z použitých kartonů se staví domy.
Desky vzniklé jejich roztavením jsou podobné sádrokartonu, mají ale lepší vlastnosti.
I skleněný odpad se díky jeho vlastnostem dá recyklovat donekonečna!
Nechcete-li sobě, svým dětem a sousedům otravovat vzduch a život, nedávejte do kamen či kotlů na spalování pevných paliv, co tam nepatří. Některé občany, kteří spalují v kotlích na tuhá paliva odpad, poznáme okamžitě dle vůně, která se line z jejich komínů. Buďte sebekritičtí a neničte životní prostředí nám všem ostatním. Myslet ekologicky není žádná věda, jde jen o zvyk a odpovědnost. Jde nám přece všem o stejnou věc. Aby byla voda čistá, potraviny zdravé a nezávadné, příroda krásná a plná života.
Pokud budeme třídit poctivě, není nutné mít velkou popelnici s týdenním vyvážením a ještě budeme mít dobrý pocit, že jsme udělali něco užitečného pro kvalitnější život dalších generací.
Pokud si s tříděním někdy snad nevíte rady, funguje na internetu spousta webových stránek, kde si vše najdete.
Např. www.jaktridit.cz, www.prisnotice.cz, www.trideni.cz aj.

Zdraví Petr Jelínek

Odpady a jejich dopady

O nakládání s odpady se zajímám už dlouho. Doufám, že svojí úvahou nebudu laskavého čtenáře nudit a že vydrží i úvodních pár čísel.
V roce 2014 činily příjmy do obecního rozpočtu v rámci zmíněné činnosti celkem 534.558,- Kč, z toho bylo pouhých 38.578,- Kč za vytříděné a odevzdané suroviny a 495.980,- Kč od občanů za popelnice a pytlový provoz. Spořádaný občan, který si platí popelnici a pytle na tříděný odpad, je tedy pilířem financování odpadového hospodářství. Ti ostatní, kteří užívají kontejnery na dvoře OÚ a odpadkové koše po vsi, to mají zadarmo, respektive to za ně platí obec (a ti spořádaní).
Výdaje činily celkem 642.532,- Kč. Celkově tedy obec doplatila v roce 2014 107.974,- Kč. Letos se dá očekávat ještě větší propad kvůli pořízení kontejneru na bioodpad a povinnému provozování této služby.

Odpady a jejich dopady

Můj drobný článek popisující debatu o třídění odpadu v minulém Zpravodaji byl označen jako infantilní a pobouřil některé zastupitele (celkem 2). Bylo to pro mě překvapivé, v rámci demokracie by měly být respektovány i jiné názory než ty majoritní a oficiálně prosazované. Nebo snad ražené? Za bolševika se taky pořád něco razilo a jaké to mělo výsledky! Ale teď vážněji: Když všichni uvažují stejně, nikdo nemyslí. Pro tuto nadčasovou úvahu už stojí za to riskovat nějaké to nařčení z infantility. Nejsem ješita ani netrpím zbytnělým egem a tak to vydržím.
Ohledně třídění odpadu nesdílím všeobecné nadšení, spíš preferuji zdravou skepsi. Třídění jistě ano, ale smysluplně.
Málokdo třeba ví, že papír lze recyklovat přibližně 5x a tento recyklát je špatné a čím dál horší kvality (takže se hodí leda tak na futrál na vajíčka, ale už ne na pytel na cement).
O tetrapacích a jejich kontraproduktivním vymývání jsem psal minule. Abych zjistil jejich další osud, kontaktoval jsem A.S.A. Říčany. Mimochodem tetrapacky skutečně patří do plastů, ale hned na lince jsou vytříděny (takže tam patří jen chvilku, pokud vůbec). Interviewovaná dáma z A.S.A. mi po konzultaci s kolegou dále sdělila, že „ na konci linky je pracovník, který tetrapack roztrhne a oddělí papírový obal od vnitřku". Dle mého názoru tak současně získá hned dvě v podstatě bezcenné složky. Kdyby hned na začátku onen tetrapack (navíc bez vymývání) skončil v nějaké moderní spalovně, mohl z něj být ještě užitek. Nabízí se i další otázky: kolik stojí práce onoho pracovníka, kdo ji platí či spíše dotuje a jaký zisk má společnost z výsledků jeho práce.
Rád bych s ním uspořádal besedu, ale asi to bude problém: ten člověk si prý své práce velice váží a nechce na sebe příliš upozorňovat, aby ho někdo o ni ještě nepřipravil.

Petr Kameníček

ZŠ VYŽLOVKA

DOKONČ. ZE STR. 3 .....Nedílnou součástí školy bude školní družina s ranním i odpoledním provozem. Po ukončení 5. třídy budou moci děti pokračovat v základní škole v Kostelci nad Černými lesy nebo, po splnění požadavků přijímacího řízení, na víceletých gymnáziích.

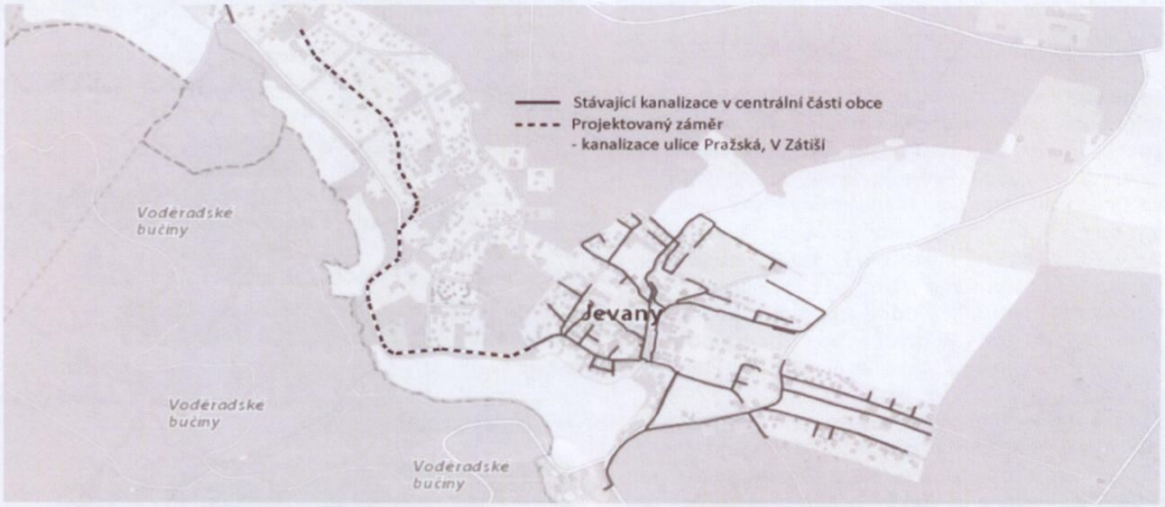
V současné době jsme podali žádosti o zřízení školy a školní družiny na Krajském úřadu Středočeského kraje a MŠMT, a také projektujeme přestavbu budovy obecního úřadu na prostory vhodné ke vzdělávání včetně zázemí pro pedagogy. Plánujeme také úpravu zahrady školy pro účely školní družiny i výuky. Připravujeme konkursní řízení na pozici ředitele školy a hledáme pedagogické i provozní pracovníky.
Do Základní školy Vyžlovka budou přednostně přijímány děti z Vyžlovky a z Jevan. Případná volná místa mohou být nabídnuta i zájemcům z dalších okolních obcí. Chcete-li se dozvědět o nové škole na Vyžlovce více informací, kontaktujte nás na e-mailové adrese zsvyzlovka@gmail.com.

Mgr. Stanislav Hrnčíř ,Mgr. Jana Pelikánová

KANALIZACE

Kanalizace v naší obci byla budována v letech 1997 – 2005, v různých etapách. Většinu sítí realizovala obec, zlomek „nových ulic" zasíťovaly developerské společnosti.
Výsledkem je odkanalizování centrální části Jevan a čistička odpadních vod, která by mohla být dobudována tak, aby její kapacita stačila pro celou obec. Za to je třeba poděkovat bývalému vedení obce.
Nové vedení se snaží sítě kanalizace dále rozšiřovat. Chybí v celé lesní části Jevan, ležící nad kaskádami rybníků. Aby se tato oblast odkanalizovala, je nutno vybudovat cca 8 kilometrů kanalizace. Při této délce odhadujeme náklady zhruba kolem 65.000.000 Kč. Je zřejmé, že takovými financemi obec nedisponuje a hradit náklady formou úvěru by ji zadlužilo na řadu let, což stávající vedení Jevan nechce.
Hlavní poskytovatel finančních dotací na kanalizační sítě je Ministerstvo životního prostředí prostřednictvím Operačního programu Životního prostředí, a Ministerstvo zemědělství.
Mezi hlavní hodnotící kritéria těchto programů patří indikátor tzv. celkové nákladovosti na počet obyvatel, a ten my bohužel nesplňujeme. Problémem této lokality je vlastně její přednost, její jedinečnost spočívá ve velkých pozemcích a nízké hustotě obyvatel. Zkráceně řečeno, na 8 kilometrů kanalizace se napojí příliš málo obyvatel, a tím nemáme šanci získat pro ni dotaci.
Proběhla již řada jednání, jak s Fondem životního prostředí, tak s projektanty, jak nejlépe, ekonomicky a efektněji problém s odkanalizováním řešit. S některými závěry vedení obce dále pracuje.
Přestože indikátor celkové nákladovosti na počet obyvatel nám celou situaci velmi komplikuje, pokusíme se zažádat o dotaci jen na část oblasti, a to ulici V Zátiší, která je v této lokalitě nejhustěji osídlenou. K ní musí být ještě vybudován v ulici Pražská přivaděč, na který se budeme pokoušet dostat finanční dotaci z jiných dotačních titulů, kde by výše zmiňovaný indikátor nehrál roli. Tyto dotační tituly však neumožňují žádat o velký finanční objem, proto bude žádáno jen na část ulice Pražské.
Momentálně se začne pracovat na projektové dokumentaci, bez které není možné žádosti podávat.
O dalším vývoji Vás budeme pravidelně informovat.

Nikola Tomková Ing. Alice Rašovská

Vše pro děti

Přesně na výročí VŘSR uspořádalo sdružení Tudy z nudy lampionový průvod. Aktivistka H.B. o nějaké VŘSR nic nevěděla a sdělila mi, že „to už nikoho nezajímá". Známá poučka říká, že kdo nezná historii, bývá nucen prožít ji znovu. Dovoluji si proto připomenout, že VŘSR rozpoutala dosud nevídanou genocidu a vraždění s celosvětovým rozsahem a dopadem. Její vůdce Lenin by zakladatelem gulagů, které pak Němce inspirovaly ke zřizování koncentráků, vylepšených o použití plynu. To vše opět pod heslem socialismu, tentokrát nacionálního.
Těšme se na zimu. Bude-li dost dlouhá, může někdo uspořádat vítání jara nebo otevírání studánek na Hitlerovy narozeniny.

==========

Naše milá šéfredaktorka mě informovala, že se jednalo o dušičkový průvod, jehož načasování vyšlo náhodou přesně na výročí VŘSR. Také se zeptala, zda trvám na uveřejnění článku. Nemyslím si, že je tu nějaký důvod k obnovení autocenzury. Jednalo se především o humor, byť trochu černý, ale úměrný závažnosti data.
Jenže humorný není fakt, že o těchto i jiných podstatných událostech týkajících se i našich dějin není řadě lidí mnoho známo (řečeno značně eufemisticky). Některé věci by prostě znát měli a já dětem v dnešní době jejich kultu přeji právě takové rodiče. Ono nestačí všechno jen vygooglovat...

Petr Kameníček

FC JEVANY

Naše působení v první polovině druhé sezóny v okresním přeboru lze označit za úspěšné. Na post trenéra vstoupil Roman Marušák a dal týmu hráčský řád. V letní části jsme tým posílili o několik kvalitních hráčů a tím zlepšili naši obrannou činnost. Předváděli jsme útočný fotbal, ale zároveň udrželi pětkrát čisté konto zásluhou výborného Tolstikova. V domácích zápasech jsme většinou plně bodovali. Venkovní zápasy ale už tak slavné nebyly.
V prvních poločasech jsme dostávali laciné branky, a co naplat, že jsme v druhém poločase soupeře většinou zatlačili, když jsme své vyložené šance neproměňovali.
Hráče chválím za to, jak v zápasech drží pospolu a vzájemně se povzbuzují. Mé velké poděkování patří také všem fanouškům, funkcionářům, sponzorům a OÚ Jevany za podporu, bez které bychom se neobešli. Závěrem bych rád poděkoval R. Marušákovi a P. Moravcovi. Bez jejich přítomnosti v našem oddíle bychom okresní přebor nikdy nehráli. Zároveň pevně doufám, že budou i nadále s naším oddílem spolupracovat.

Jan Lahoda

PODĚKOVÁNÍ

Nedávno mi někdo vyčetl, že ve Zpravodaji neustále někomu za něco děkujeme a že bychom měli spíš pranýřovat nešvary. Trochu mě tím vyprovokoval k popřemýšlení o tom, zda je tu víc věcí k poděkování nebo k zanadávání.
Souhlasím s tím, že v Jevanech je spousta věcí ke kritizování a jsem pro na ně ukazovat. Ostatně jsem se k některým věcem nejen v JZ už kriticky vyjadřoval a budu i nadále.
Dnes bych ale chtěl nesouhlasit s tím, že moc děkujeme.
Díků za dobré skutky není nikdy dost, a to, že si v Jevanech, i přes tu spoustu zkritizovatelných věcí, žijeme dobře, je zásluhou práce a dobrých skutků konkrétních lidí, kterým se poděkovat sluší.
I to, že nás obklopují nádherné lesy se spoustou upravených cest, není samozřejmostí. Ani to, že tu stále funguje pošta a krám, že do Prahy jezdí autobus každou půlhodinu, není samo o sobě. Něčí práce je také za tím, že tu mají děti spoustu skvělých aktivit, hraje se tu slušný fotbal, fungují hasiči, pořádají se různé akce, koncerty, vycházky, mše i zábavy.
Na tu spoustu lidí, kteří za tím stojí, by skoro stálo zato zavést ve Zpravodaji pravidelnou rubriku „děkujeme".
Kdybych ji měl dnes začít, tak bych určitě poděkoval za krásné lesy, udržovaný historický mlýn i za skvělé středisko okrasných dřevin vedení ŠLP, konkrétně panům Malíkovi, Šebkovi a Vargovi (kritika za stále zelený Jevaňák přijde někdy příště ☺).
Za úžasnou práci s dětmi pak zaslouží díky paní Pelikánová. Pošramocenou pověst sdružení Tudy z nudy po paní K.S.K velmi rychle napravila obětavou, nadšenou prací a dnes se jejích akcí účastní třeba i stovka dětí. Zde je samozřejmě namístě poděkovat všem, kteří takovéto akce spolupořádají.
Nedávný dušičkový průvod na Aldašín je příkladem spolupráce Tudy z nudy a jevanských hasiček. Těm patří také velký dík, je jich jedenáct a jsou skvělé.
Poslední dnešní poděkování bych chtěl poslat otci Líznerovi, který nejenže na rozdíl od svých předchůdců slouží na Adašíně mše celý rok, ale hlavně je moudrý a lidský. Velmi napomáhá výzkumům v kostele, umožňuje nám tam pořádat koncerty, skautská setkání a třeba také uvedenou dušičkovou vzpomínku. Přeji mu brzké uzdravení.
Milí čtenáři, pošlete nám do příštího vydání svá poděkování, možná víte o lidech, kteří nejsou tak na očích, ale zaslouží si ho.

R. Pačes

SVÁTEČNÍ PROSINEC

Pátek 4. prosince, od 16,30 hodin:

Mikulášskou s příběhem připravují Správňáci z Tudyznudy, OÚ Vyžlovka, ENAPO a hotel Praha, v jehož sále bude na všechny děti čekat i výtvarné tvoření a společné zpívání.

Sobota 5. prosince, 20 hodin:

Do restaurace Na statku zve FC Jevany na Mikulášskou zábavu s tombolou.

Neděle 6. prosince, 14.00:

FC JEVANY pořádá pro děti NA STATKU Mikulášskou zábavu s nadílkou. Masky vítány.

Neděle 6. prosince, 17 hodin:

Vyžlovský Ježíšek – rozsvěcení vánočního stromečku na návsi před hotelem Praha. Svařáček, vánoční suvenýry, sbírka na psí útulek Alfíkov... A hlavně koledy, které zazpívají nejen děti z kroužků TUDYZNUDY, ale i kapela LOS HOMOLOS. Nebude scházet ani písnička Vyžlovský Ježíšek, podle které se akce jmenuje.

Úterý 15. prosince, 17 hodin:

Na pátou hodinu zpěvy se chystají – tak se jmenuje vánoční zpívání dětí ze ZŠ v Kostelci nad Černými lesy. Vystoupí v kapli sv. Vojtěcha černokosteleckého zámku.

Čtvrtek 24. prosince, 14. - 15. hod.

Skauti a skautky vám přinášejí BETLÉMSKÉ SVĚTLO, JEVANY - U ZVONIČKY

občanské sdružení **TUDY Z NUDY**

PROGRAM AKTIVIT NA ŠKOLNÍ ROK 2015/2016

P O N D Ě L Í 15:15-15:45
LOGOPEDICKÝ KROUŽEK JAZÝČEK – zájemci pište na tudyznudy@email.cz, nebo tel: 775 723 292.
16:00-17:10 SPRÁVŇÁCI – odpolední kroužek pro holky a kluky, který je zaměřen na všestranný rozvoj dítěte, slušné chování, spolupráci, přírodu a poznávací výlety po okolí. Základna v Barevné tělocvičně OÚ Jevany. Lektorka: Mgr. et Mgr. Jana Pelikánová, DiS.
Ú T E R Ý 9:00-10:00 a od 10:00-11:30h
HRÁTKY S BATOLÁTKY –
pro rodiče a děti od 6m do 4let v Barevné tělocvičně OÚ Jeveny. Čekají Vás hudebně pohybové hry, cvičení, písničky a jednoduchá výtvarná tvoření. Lektorka: Mgr. et Mgr. Jana Pelikánová, DiS.
15:00-18:00 LOGOPEDIE – v Barevné tělocvičně OÚ Jevany, objednávky na tel.: 603 173 414. Lektorka: Mgr. Zuzana Hauzarová.
S T Ř E D A 8h – 12:30
HLÍDÁNÍ DĚTÍ – od 1,5roku do 6let – stačí se nahlásit den předem na mail: tudyznudy@email.cz, s sebou přezůvky a svačinku.
16:00-17:10 SPRÁVŇÁCI - odpolední kroužek pro holky a kluky. Základna v Barevné tělocvičně OÚ Jevany. Lektorka: Mgr.et Mgr. Jana Pelikánová, DiS
Č T V R T E K 16:00-17:30
VÝTVARNÝ KROUŽEK Šikulkové – Děti si osvojí tradiční i netradiční výtvarné techniky, Lektorka: Bc. Eva Zemanová, v případě zájmu volejte: 775 987 212
P Á T E K 9:00-10:00h
POSILOVÁCÍ CVIČENÍ S ALICÍ – v Barevné tělocvičně, 50kč, děti s sebou-ty si hrají a maminky cvičí.
J.Pelikánová 775 723 292, e-mail: tudyznudy@email.cz